

I de afrikanske lande foretages omskæring oftest af fødselshjælpere eller ældre kvinder fra familierne. Ofte foregår omskæringen under kummerlige og livsfarlige hygiejniske forhold med en uren kniv, et barberblad eller lignende. De fleste omskæringer foretages på piger i alderen 5-10 år. Nogle steder foregår det kort tid efter fødslen og andre steder i puberteten, altså lige før de indgår ægteskab.

Kl. 14.30

Kvinder, som har været udsat for det uhyggelige overgreb, som omskæring udgør, må leve med forfærdelige gener resten af deres liv. I forbindelse med indgrebet risikerer de at dø af infektioner, blodtab eller af smertechok. Senere vil de ofte leve med kroniske underlivssmerter, vandladningsproblemer og store problemer ved graviditet og fødsel.

Psykisk vil kvinderne være om muligt endnu mere lemlæstede end fysisk. De vil være tynget af en hemmelighed, som ikke kan deles med nogen, og de vil i al evighed skulle leve med ydmygelse og fornedrelse, som kun de færreste kan forestille sig.

Hvorfor er alt det relevant for Danmark? Jo, der bor ca. 17.000 mennesker i Danmark med somaliske rødder, og dertil kommer antallet af personer fra de øvrige 27 afrikanske lande samt fra de arabiske og asiatiske. Der er altså et temmelig stort antal børn, som er i risikozonen for at blive udsat for dette overgreb. Der findes ingen præcis viden om, hvor mange piger i disse grupper der er blevet udsat for omskæring, men frygten er reel.

Derfor må vi tage problemstillingen alvorligt, og vi må i overensstemmelse med FN's børnekonvention beskytte de piger, som lever i Danmark, mod omskæring.

Det er et sundhedsproblem i strid med FN's konvention om barnets rettigheder, og vi skal derfor heller ikke glemme, at der i mange år er foregået et stort forebyggende arbejde. Danida udsendte bl.a. i 1996 retningslinjer om forebyggelse af kvindelig omskæring i det internationale samarbejde, men det har åbenbart ikke virket godt nok.

For piger i Danmark, som er udsat for omskæring, er situationen forfærdelig; når de når puberteten. En stor del af disse piger tror, at alle deres smerter er en naturlig del af at være kvinde, andre, som har indset baggrunden for alle smerterne, er fuldstændig isolerede, for hvis de vælger at gå til læger i Danmark for at få en reoperation, hvor mange genskaber og reparere,

hvad man kan, bliver pigerne udstødt af familien. Hendes valg bliver derfor, om hun vil leve videre med smerterne, eller om hun vil risikere total isolation.

Skulle pigens senere i livet forelske sig i en dansk mand, bliver hun stillet over for, om hun skal fortælle ham, at hun er anderledes, altså fortælle ham den hemmelighed, som hun har gået og båret rundt på siden sin barndom, og så bare håbe, at han accepterer det.

Omskæring vurderes i Danmark efter straffelovens § 245, stk. 2, men vi har en regel i straffeloven, som omhandler dobbelt strafbarhed. Det betyder, at en forbrydelse, der begås i udlandet, skal være strafbar dér, hvor den begås, for at vi kan straffe den i Danmark. Det princip er for så vidt rigtigt og ganske vigtigt, men der er tilfælde, hvor vi bliver nødt til at fravige princippet, hvis vi skal beskytte borgerne.

I forbindelse med omskæring har vi netop en situation, hvor vi må fravige princippet. I eksempelvis Somalia er ca. 98 pct. af kvinderne omskåret. Det er altså en tradition, som stikker meget dybt i dette samfund. Derfor må man også frygte, at en stor del af de piger, hvis familier har rødder i eksempelvis Somalia, risikerer at blive udsat for omskæring. Og når det er forbudt og strafbart at foretage omskæring i Danmark, så må vi sikre, at pigerne ikke blot sendes til udlandet for at blive omskåret. Vi har altså en situation, hvor små piger, som er født og opvokset under trygge rammer i Danmark, pludselig bliver udsat for den mest modbydelige form for overgreb. Vi må med alle tænkelige midler beskytte disse piger, og det gør vi så ved at fravige princippet om dobbelt strafbarhed.

Hvor ligger så forskellen på vores beslutningsforslag, B 35, og lovforslaget, L 94, fra Dansk Folkeparti? Jo, vi forestiller os, at princippet om dobbelt strafbarhed fraviges for netop den type forbrydelser, men at omskæring stadig skal vurderes som en overtrædelse af straffelovens § 245, stk. 2, mens L 94 lægger op til en lovgivning specifikt rettet mod den type legemsbeskadigelser.

Kl. 14.35

Der findes, som jeg sagde, allerede en bestemmelse i straffeloven, som gør det muligt at straffe omskæring, og derfor er der ingen grund til at vedtage en lov rettet netop mod denne form for legemsbeskadigelse, hvor det allerede er strafbart i henhold til straffeloven. Det er ikke hensigtsmæssigt at lave særlovgivning på områder, der allerede er omfattet af gældende lovgivning.